

10 e Kamer

Nr. 744/07
VAN HET PARKET

Nr. 01/401/08
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

31 oktober 2008

not. BG 66.L7.1641/02 van het Openbaar Ministerie tegen:

- 1.Nr. _____, geboren te _____ op _____
wonende te _____ ;
- 2.Nr. _____, geboren te _____ op _____
wonende te _____ ;

gedaagd om:

De eerste en de tweede:

Als daders, ofwel om een misdaad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdaad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein gelegen te ten kadaster
gekend onder

in eigendom toebehorende aan
neboren te op
en
wonende te
wonende te geboren te op

- optrekken veranda tegen gevel van appartementsgebouw te
in september 2001;

**Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge van 8 mei
2007, 15de kamer, rechtdoende bij verstek, werd als volgt beslist:**

Verklaart de telastlegging bewezen in hoofde van beide gedaagden en
veroordeelt:

- de eerste gedaagde tot een geldboete van 100/40,3399 EUR en zegt
dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals
gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni
1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met
negentienhonderd negentig opdecimen verhoogd wordt en aldus
gebracht op (100: 40,3399 x 200 =) € 495,79;

- de tweede gedaagde tot een geldboete van 100/40,3399 EUR en zegt
dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals
gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni
1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met
negentienhonderd negentig opdecimen verhoogd wordt en aldus
gebracht op (100 : 40,3399 x 200 =) € 495,79.

Verwijst de veroordeelden solidair tot het betalen van de gedingkosten,
in het geheel begroot op € 58,17, en elk tot het betalen van een
vergoeding van € 25.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde
tijd, voormelde geldboetes zullen mogen vervangen worden door een
gevangenisstraf van telkens één maand.

Verplicht de veroordeelden om boven de correctionele hoofdstraf elk
een bedrag van € 25 + 45 opdecimen = elk € 137,50 te betalen bij
wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp
aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de
occasionele redders.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand,
hetgeen impliceert:

- verwijdering van de wederrechtelijk opgerichte veranda;
- verwijdering van het gesloopt materiaal en de funderingen van het
terrein;

Zulks binnen de termijn van zes maanden, onder verbeurte van een
dwangsom van € 50 per dag vertraging.

Voor het geval dat de plaats niet binnen deze termijn in de vorige staat hersteld wordt, beveelt dat het College van Burgemeester en Schepenen en/of de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel kunnen voorzien, zulks op kosten van beklaagden.

Houdt, voor zoveel als nodig, ambtshalve de burgerlijke belangen aan (art. 2 Wet 13 april 2005 - B.S. 03 mei 2005).

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 16 mei 2007 door de beide beklaagden.
- 23 mei 2007 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 24 oktober 2008 in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal.

* * *

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. Het toelast gelegde feit maakt thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* (B.S. 8 juni 1999), zoals inmiddels gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005, 10 maart 2006, 16 juni 2006, 7 juli 2006, 22 december 2006, 9 november 2007 en 21 december 2007, hierna genoemd DORO.

3. De termijn van de verjaring van de strafvordering nam een aanvang, in de meest gunstige veronderstelling voor de beklaagden op 1 september 2001. De termijn werd gestuit door het kantschrift van de procureur des Konings van 22 september 2006 (stuk 4/3). Sedertdien zijn minder dan 5 jaren verlopen, zodat de strafvordering niet is vervallen door verjaring.

4. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het hof is de telastlegging, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, lastens de beide beklaagden bewezen.

5. Een veroordeling tot een geldboete zoals hier is aangewezen is niet van aard de sociale declassering van de beklaagden mee te brengen of enige sociale reclassering in het godrang te brengen. Het hof gaat daarom niet in op de vraag tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

De beklaagden hebben wetens en willens een mannest- wederrechtelijke toestand tot stand gebracht.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen hebben zij hierbij ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijke belangen.

Rekening houdend met het groot tijdsverloop sedert de uitvoering van de werken vormt daarom een geldboete zoals door de eerste rechter uitgesproken een passende bestraffing, van aard de beklaagden te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dienen te houden.

Nu de beklaagden inmiddels een einde hebben gesteld aan de wederrechtelijke toestand kan hun, mede gelet op het feit dat zij niet eerder werden veroordeeld, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging worden verleend in de mate zoals hierna bepaald. De beklaagden verkeren in de voorwaarden hiertoe, nu de straf op te leggen aan de beklaagden de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat, zij tot op heden nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, de beklaagden zich in de toekomst niet meer aan een dergelijk misdrijf zullen schuldig maken.

Het hof houdt bij de bestraffing rekening met het feit dat het misdrijf na 31 december 1994 werd gepleegd en vóór 1 januari 2002. De toepassing van artikel 5 van het Decreet van 7 december 2001 (B.S. 28 december 2001) tot regeling van enkele gevolgen van de invoering van de euro in de Vlaamse regelgeving, in werking getreden op 1 januari 2002, zou een beperkte verhoging van de straf meebrengen. Krachtens de regel van de niet retroactiviteit van de strengere strafwet, uitgedrukt in art.2, 2° lid van het Strafwetboek en art.15.1 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 19 december 1966 (B.S. 6 juli 1983) mag het hof deze bepalingen hier dan ook niet toepassen. De geldboete dient te worden vastgesteld overeenkomstig de mildere strafwet van toepassing op het tijdstip van de feiten. Zij dient wel te worden uitgedrukt in euro door verhoging van het bedrag met 1990 opdecimes, deling door 40,3399 (E.G. Verordening nr.974/98 van de Raad van 3 mei 1998 en de door de Raad in E.G. Verordening van 31 december 1998 vastgestelde omrekeningskoersen) en afronding op de tweede decimaal (art.5 E.G. Verordening nr. van de Raad van 17 juni 1997 en art.3 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro).

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Dit geldt ook voor de vaste vergoeding van € 29,30, verschuldigd krachtens de artikelen 2 en 77 van het kb van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

6. Het college van burgemeester en schepenen van
besliste op 19 november 2002 met toepassing van art.149 § 1

DORO het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door de afbraak van de veranda te vorderen. Zijn vordering werd bij het parket ingeleid bij brief van 29 november 2002. Tevens wordt de verwijdering van een opbergkast ("container") gevorderd.

Bij brief van 8 januari 2004 vordert de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur eveneens bij toepassing van art.149 § 1 DORO het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de veranda en het verwijderen van de opbergkast.

De herstellvorderingen kunnen niet worden ingewilligd voor zover zij de opbergkast betreffen vermits de strafvordering er geen betrekking op heeft. De kast blijkt overigens intussen te zijn verwijderd.

Uit de vaststellingen van hoofdinspecteur van politie van 21 april 2008 blijkt dat de beklaagden de plaats ook wat de veranda betreft in de oorspronkelijke staat hebben hersteld. De herstellvorderingen zijn dan ook niet langer gegrond. De vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel is zonder voorwerp

OP DEZE GRONDEN,

Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de niet strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter,

38 Strafwetboek,

162, 190, 194, 195, 210 en 211 Wetboek van Strafvordering,

1, 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende het uitstel,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

77 van het K.B. van 27 april 2007 genomen in uitvoering van de programmawet (II) van 27 december 2006,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het bestreden vonnis met deze wijzigingen:

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van één jaar voor de heft van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf waartoe elke beklaagde wordt veroordeeld.

- brengt het bedrag van de vaste vergoeding verschuldigd krachtens de artikelen 2 en 77 van het kb van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken van € 25 naar € 29,30,
  - verklaart de herstellvorderingen van het college van burgemeester en schepenen van _____ en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur niet (langer) gegrond,
  - verklaart de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,
- veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 81,35.

Kosten:

Afschriften:	19,95
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	24,00

	<hr/>
	73,95
+ 10 % :	7,40

Totaal :€	<hr/>
	81,35

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en raadsheer plaatsvervangend raadsheer, en in openbare terechtzitting van 31 oktober 2008 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituuut-procureur-generaal, met bijstand van griffier